

Връща се отъ лѣкарь ; гази
презъ поледица и калъ ;
чакъ до коститѣ ѝ мрази
въ вихъра разсвирепѣлъ.

Майчина любовъ и нѣжностъ,
въ сълзи бликнала, тече ;
тя срѣдъ бѣлата безбрѣжностъ
вижда тжжното момче...

Ей деньтъ — дълбокъ и блѣскавъ !
Тегнатъ съ гроздове отъ снѣгъ
крушитѣ, и като каска
грѣе небосводътъ пакъ.

На снѣга навѣзнакъ мъртва
и съ изцѣклени очи
тя почива ; и разкъртва
скрежа веселъ снопъ лжчи.